

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/168/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412205140
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5412205140.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zast. URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 7, IČO: 36 646 181, konajúcej prostredníctvom konateľa JUDr. Rastislava Urbániho, proti odporcovi: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X., Q. Y. Č.. XXXX/XX, zastúpený opatrovníkom Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X.Í., Q. Y. Č.. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 656,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 203,38 eur s 9%-ným úrokom z omeškania ročne od 27.02.2011 do zaplatenia a náhradu škody vo výške 274,86 eur s 5,5%-ným úrokom z omeškania ročne od 05.10.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

III. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 65,13 eur a ďalšie trovy konania vo výške 11,50 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.11.2012, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 656,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 25.02.2011 do zaplatenia. Súčasne žiadal aj na náhradu trov konania, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sa, vložka číslo 1142/B, ktorá s odporcom uzavrela dňa 18.08.2008 Zmluvu č. A XXXXXXXX a dňa 28.12.2005 Zmluvu č. A 2236541 (ďalej len "Zmluva"), ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňovali odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM kartám boli pridelené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 829,85 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené

ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom Krajského súdu Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka, je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa navrhovateľ týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson W350i a to vo výške 182,20 eur, Nokia E66 a to vo výške 271,- eur (ďalej len "škoda"). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu, ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Odporca v Dodatku čl. 3 bod 3.7. vyhlásil, že si je vedomý že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi je nasledovný: akciová cena 0,03 eur, predajná cena 182,23 eur, uplatnená škoda 182,20 eur. Akciová cena 59,- eur, predajná cena 330 eur, uplatnená škoda 271,- eur. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 203,38 eur vyfakturovaných v období 2010/10-2010/12. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 10.02.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 25.02.2011. Z vyššie uvedeného dôvodu si navrhovateľ voči odporcovi uplatňuje okrem sumy za neuhradené služby vo výške 203,38 eur aj nárok na zaplatenie sumy 453,20 eur, ktorý si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje vo výške škody v súlade s ustanovením čl. 3 bod 3.7. Dodatku, ktorá podľa názoru navrhovateľa navrhovateľovi preukázateľne vznikla.

V priebehu konania sa nepodarilo zistiť miesto pobytu odporcu. Z tohto dôvodu mu súd uznesením sp.zn. 6C/168/2012-76 zo dňa 03.06.2013, právoplatným dňa 22.10.2013, ustanovil opatrovníka v osobe jeho matky Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X., Q. Y. Č.. XXXX/XX.

Opatrovníčka odporcu sa k žalobnému návrhu, ktorý jej bol doručený dňa 04.10.2013 spolu s prílohami a predvolaním na pojednávanie na deň 07.10.2013, písomne nevyjadrila a na uvedené pojednávanie sa nedostavila. Keďže dňa 07.10.2013 nebolo uznesenie o ustanovení opatrovníka sp.zn. 6C/168/2012-76 zo dňa 03.06.2013 právoplatné, súd pojednávanie odročil. Vo veci súd rozhodol na pojednávaní dňa 19.12.2013, na ktoré sa opatrovníčka odporcu, napriek tomu, že predvolanie naň prevzala dňa 10.12.2013, nedostavila. O odročenie pojednávania nežiadala.

Za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa súd na pojednávaní vykonal dokazovanie, ktoré spočívalo výlučne v dokazovaní listinami, ktoré do spisu predložil navrhovateľ spolu so žalobným návrhom (č.l. 5-32 spisu), ako aj správou navrhovateľa o čase odpojenia telefónnych staníc z č.l. 95 spisu a kópiu doporučeného zásielky adresovanej odporcovi z č.l. 110 p.v. spisu.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania (navrhovateľ s označením "podnik" a odporca s označením "účastník") uzavreli dňa 28.12.2005 zmluvu o pripojení č. G. (ďalej len ako "zmluva 1"), ku ktorej dňa 13.07.2009 uzavreli dodatok (ďalej len ako "dodatok 1"). Súčasne mal súd preukázané, že účastníci konania ďalej uzavreli zmluvu o pripojení č. G. (ďalej len ako "zmluva 2"), a to dňa 18.08.2008, ku ktorej v ten istý deň uzavreli aj dodatok (ďalej len ako "dodatok 2").

Predmetom zmluvy 1 bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Paušál 499,- Sk a služby CLIP, Roaming - bez blokovania prichádzajúcich hovorov roamingu. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo bolo XXXXXXXXXX. Predmetom dodatku 1 bola o.i. kúpa a predaj mobilného telefónu zn. Nokia E66, výrobné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 59,- eur (č.l. 1.2 dodatku). V čl. 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, to znamená, že pôvodná doba viazanosti bola do 13.07.2011. Táto však bola podľa čl. 2 bod 2.6 dodatku predĺžená, a to do 08.05.2012, ako to vyplýva z listinného dokladu na č.l. 10 spisu. V odseku 3.7 záverečných ustanoveniach dodatku je uvedené, že vyhlásenie účastníka, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). K odpojeniu telefónnej stanice č. XXXXXXXXXX došlo dňa 10.12.2010 (č.l. 95 spisu). Je teda zrejmé, že odporca dohodnutú dobu viazanosti nedodrжал, a to konkrétne o dobu 575 dní.

Predmetom zmluvy 2 bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Štedrý paušál a služby CLIP, Roaming - bez blokovania prichádzajúcich hovorov roamingu. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo bolo XXXXXXXXXX. Predmetom dodatku 2 bola o.i. kúpa a predaj mobilného telefónu zn. Sony Ericsson W350i, výrobné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 1,-Sk, t.j. v prepočte na euro 0,03 eur (č.l. 1.2 dodatku). V čl. 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, to znamená, že pôvodná doba viazanosti bola do 18.08.2010. Táto však bola podľa čl. 2 bod 2.6 dodatku predĺžená, a to do 14.06.2011, ako to vyplýva z listinného dokladu na č.l. 8 a 9 spisu. V odseku 3.7 záverečných ustanoveniach dodatku je uvedené, že vyhlásenie účastníka, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). K odpojeniu telefónnej stanice č. XXXXXXXXXX došlo dňa 10.12.2010 (č.l. 95 spisu). Je teda zrejmé, že odporca dohodnutú dobu viazanosti nedodrжал, a to konkrétne o dobu 246 dní.

Faktúrou č. 8540282155 zo dňa 22.10.2010, splatnou 05.11.2010, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval ceny služieb, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom SIM karty pridenej k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX, v sume 49,30 eur (mesačné poplatky za obdobie od 20.10.2010 do 19.11.2010).

Faktúrou č. 8790019572 zo dňa 22.10.2010, splatnou 05.11.2010, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval ceny služieb, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom SIM karty pridenej k telefónnemu číslu

XXXXXXXXXX, v sume 69,66 eur (mesačný poplatok za obdobie od 20.10.2010 do 19.11.2010, SMS, hovory, medzinárodné hovory, hovory na audiotex a iné služby).

Faktúrou č. 8790533914 zo dňa 22.11.2010, splatnou 06.12.2010, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval ceny služieb, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom SIM karty pridelenej k telefónnemu číslu XXXXXXXXXXXX, v sume 27,22 eur (mesačný poplatok za obdobie od 20.11.2010 do 19.12.2010, SMS, hovory, medzinárodné hovory, hovory na audiotex a iné služby).

Faktúrou č. 8540800300 zo dňa 22.11.2010, splatnou 06.12.2010, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval ceny služieb, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom SIM karty pridelenej k telefónnemu číslu XXXXXXXXXXXX, v sume 49,30 eur (mesačné poplatky za obdobie od 20.11.2010 do 19.12.2010).

Faktúrou č. 8541323252 zo dňa 27.12.2010, splatnou 10.01.2011, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval poplatok za odpojenie telefónnej stanice č. XXXXXXXXXXXX, v sume 3,95 eur.

Faktúrou č. 8791052810 zo dňa 27.12.2010, splatnou 10.01.2011, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval poplatok za odpojenie telefónnej stanice č. XXXXXXXXXXXX, v sume 3,95 eur.

Uvedenými faktúrami navrhovateľ odporcovi vyúčtoval spolu sumu 203,38 eur.

Dňa 10.02.2011 navrhovateľ vyhotovil list označený ako "pokus o pokonávku", ktorým odporcu vyzval, aby v lehote do 24.02.2011 zaplatil sumu 203,38 eur za poskytnuté telekomunikačné služby vyúčtované faktúrami za zúčtovacie obdobie 10-12/2010. Z fotokópie obálky na čl. 110 p.v spisu vyplýva, že uvedený pokus o pokonávku, zasielaný odporcovi doporučenou zásielkou dňa 15.02.2011, odporca neprevzal v odbernej lehote na adrese, ktorá bola uvedená na faktúrach. Z čl. 16, bod 16.2 písm. b/, c/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení (ďalej len ako "VOP") vyplýva, že informácie, oznámenia, výpoveď zmluvy, odstúpenie od zmluvy a nároky a požiadavky účastníka, u ktorých sa vyžaduje, aby boli oznámené podľa zákona, zmluvy a týchto VOP sa považujú za oznámené účastníkovi dňom doručenia upomienky, výpovede, resp. odstúpenia od zmluvy zo strany spoločnosti Orange Slovensko adresovanej na poslednú známu adresu účastníka pre zasielanie faktúr a písomností, za doručenie sa považuje aj zásielka uložená na pošte a aj vrátená bez uloženia na pošte, ak je adresát neznámy, dlhodobo odsťahovaný, žije v zahraničí, prípadne je daný iný dôvod, prečo zásielku nemožno riadne doručiť. Za deň doručenia sa v takomto prípade považuje deň, ktorým uplynula úložná lehota na pošte, prípadne deň, v ktorom doručovateľ zistil nedoručiteľnosť zásielky a túto na zásielke vyznačil. 10 dňová úložná lehota na pošte uplynula dňom 26.02.2011, keď zásielka obsahujúca pokus o pokonávku bola na pošte uložená dňa 16.02.2011.

Keďže do dňa vyhlásenia rozsudku súd nemal preukázané, že by suma 203,38 eur bola odporcom uhradená, súd dospel k záveru o dôvodnosti žalovanej sumy 203,38 eur, a to vychádzajúc z čl. 2 bod 2.2 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len ako "VOP"), podľa ktorého zmluva o pripojení je dvojstranný právny úkon medzi spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. a účastníkom, ktorým sa spoločnosť Orange Slovensko, a.s. zaväzuje účastníkovi zriadiť prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť účastníkovi požadované služby a účastník sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb. VOP pritom tvoria neoddeliteľnú súčasť zmlúv 1 a 2.

Predmetné zmluvy o pripojení sú svojim charakterom spotrebiteľskými zmluvami (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase ich uzavretia - ďalej len "OZ"), keďže boli uzavreté medzi navrhovateľom ako dodávateľom elektronických komunikačných služieb, konajúcim v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňou ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, nekonajúcim pri jej

uzatváraní v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Teda vzťahujú sa na ňu aj ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy.

Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky).

V prejednávanej veci súd nezistil, že by niektorý z navrhovateľom uplatnených nárokov vychádzal zo zmluvných podmienok, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľné.

Pokiaľ ide o žalovaný 9% úrok z omeškania ročne od 25.02.2011 do zaplatenia zo sumy nezaplatených služieb 203,38 eur, súd navrhovateľovi priznal úrok z omeškania počnúc dňom 27.02.2011 a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Pokus o pokonávku bol odporcovi fikciou doručený dňa 26.02.2011. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca sumu 203,38 eur doposiaľ neuhradil a navrhovateľ odporcu preukázateľne vyzval na zaplatenie tejto sumy v lehote do 24.02.2011, ktorá ale nemohla uplynúť pred doručením výzvy, t.j. najskôr mohla uplynúť dňom 26.02.2011. Dňom nasledujúcim po tomto dátume sa odporca dostal do omeškania a navrhovateľovi podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania v žiadanej výške.

Popri nároku navrhovateľa na zaplatenie pohľadávky vzniknutej z titulu neuhradených služieb je predmetom konania nárok na náhradu škody, navrhovateľom uplatnený vo výške 453,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.02.2011 do zaplatenia.

Ako už bolo uvedené, odporca nedodržel z dohodnutej doby viazanosti pri "zmluve a dodatku 1" 575 dní a pri "zmluve a dodatku 2" 246 dní. Navrhovateľ pritom vstupoval do zmluvných vzťahov s tým, že tieto budú trvať po dohodnutú dobu a benefit, ktorý odporcovi poskytol v podobe zľavy z predajných cien mobilných telefónov sa mu počas dohodnutej doby viazanosti vráti. Tým, že odporca svoju povinnosť nedodržel po dohodnutú dobu, časť z poskytnutej zľavy, ktorej vrátenie navrhovateľ dôvodne očakával, sa mu nevrátila. Vznik tejto škody je pritom v príčinnej súvislosti s porušením uvedenej povinnosti odporcu. Pokiaľ ide o výšku škody, návratnosť zľavy vo výške 271,- eur pri dohodnutej dobe poskytovania služieb 24 mesiacov, predstavovala v prepočte na deň 0,37123 eur, čo pri nedodržaných 575 dňoch predstavuje sumu 213,46 eur. Návratnosť zľavy vo výške 182,20 eur pri dohodnutej dobe poskytovania služieb 24 mesiacov, predstavovala v prepočte na deň 0,24959 eur, čo pri nedodržaných 246 dňoch predstavuje sumu 61,40 eur. Na základe uvedeného prepočtu súd určil výšku náhrady škody na sumu 274,86 eur. Pri priznaní náhrady škody súd vychádzal z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania škody nad uvedenú sumu, súd v tejto časti (ktorá predstavuje 178,34 eur), ako nedôvodný zamietol, a to vrátane žalovaného úroku z omeškania.

K priznanej sume 274,86 eur súd priznal úrok z omeškania počnúc dňom 05.10.2013, keďže odporca sa so zaplatením tejto sumy mohol dostať do omeškania najskôr deň nasledujúci potom, čo bol na zaplatenie náhrady škody vyzvaný. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že by na zaplatenie náhrady škody odporcu vyzval pred podaním žaloby, súd za kvalifikovanú výzvu považoval až návrh na začatie konania a tento bol opatrovníčke odporcu doručený dňa 04.10.2013 (k tomu vid' rozhodnutie publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 27/1977). Ku dňu 05.10.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,5%. Na základe uvedeného úrok z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje 5,5%. Čo do rozdielu medzi žiadaným a priznaným úrokom z omeškania súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplatenia sumy

656,58 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 25.02.2011 do zaplataenia, ktorý úrok do dňa vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 166,59 eur, t.j. spolu sa (so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku) domáhal zaplataenia sumy 823,17 eur. Súd navrhovateľovi priznal (so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku) sumu spolu vo výške 532,98 eur, pozostávajúcu zo sumy 203,38 eur a 274,86 eur, ako aj 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 203,38 eur od 27.02.2011 do zaplataenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 51,60 eur a napokon 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 274,86 eur od 05.10.2013 do zaplataenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 3,14 eur. So stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku súd navrhovateľovi priznal sumu 532,98 eur. Celkový úspech navrhovateľa predstavuje suma 823,17 eur a celkový úspech odporcu 532,98 eur (rozdiel medzi žiadanou a priznanou sumou), čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje úspech navrhovateľa 64,75 % a úspech odporcu 35,25%. Na základe uvedeného možno konštatovať, že úspech navrhovateľa je 29,50%. V takomto rozsahu mu vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Tieto predstavuje súdny poplatok zaplatený za návrh vo výške 39,- eur a trovy právneho zastúpenia, keď navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom. Právny zástupca navrhovateľa v konaní vykonal dva úkony právnej služby v roku 2013: 1. Prevzatie veci a príprava zastúpenia, 2. účasť na pojednávaní dňa 19.12.2013. Za každý z týchto úkonov mu náleží odmena vychádzajúca z hodnoty veci 656,58 eur vo výške 41,50 eur. Ku každému z úkonov ďalej náleží režijný paušál vo výške 7,81 eur, čo spolu predstavuje 49,31 eur za jeden úkon a za dva úkony 98,62 eur, ku ktorej sume ešte náleží 20% DPH, t.j. 19,72 eur, ktorej je právny zástupca platiteľom (č.l. 108 spisu). Spolu odmena predstavuje sumu 118,34 eur. K tejto sume súd ďalej priznal náhradu za stratu času v súvislosti s účasťou advokáta na pojednávaní, a to za čas strávený cestou z Banskej Bystrice do Dolného Kubína a späť spolu za 4 polhodiny (jedna cesta/2 polhodiny, 1 polhodina á 13,01 eur), spolu vo výške 52,04 eur, s DPH vo výške 62,44 eur. Napokon súd priznal náhradu cestovného na cestu vykonanú na uvedené pojednávanie, z Banskej Bystrice do Dolného Kubína a späť, ktoré advokát vykonal osobným motorovým vozidlom so spotrebou 4,7l/100 km (osvedčenie o evidencii vozidla na č.l. 109 spisu) a za použitia motorovej nafty v cene 1,235 eur/l, na vzdialenosti spolu 140 km (1 cesta 70 km), čo spolu predstavuje náhradu vo výške 8,13 eur, k čomu ešte náleží náhrada za opotrebenie vo výške 25,20 eur (0,18 eur/km). Cestovné spolu potom je 33,33 eur, s DPH vo výške 40,- eur. Trovy právneho zastúpenia potom spolu predstavujú (odmena 118,34 eur + strata času 62,44 eur + cestovné 40,- eur) 220,78 eur. Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Pri výpočte cestovných náhrad a náhrady za stratu času postupoval súd podľa § 15, § 16 ods. 4 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení so zákonom č. 283/2002 Zb. o cestovných náhradách.

Dôvodne uplatnené trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 220,78 eur. 29,50% z tejto sumy predstavuje 65,13 eur. 29,50% zo sumy súdneho poplatku 39,- eur predstavuje 11,50 eur.

Na základe uvedeného súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 65,13 eur a ďalšie trovy konania vo výške 11,50 eur. Všetky priznané trovy konania je odporca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to s poukazom na ust. § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- h) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.